

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4079/2024
26.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Поповић адвокат из ..., против туженог Завода за антирабичну заштиту – Пастеров завод, Нови Сад, чији је пуномоћник Љиљана Божовић адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду и решења, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1277/24 од 02.10.2024. године, у седници одржаној 26.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1277/24 од 02.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1277/24 од 02.10.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 336/2023 од 19.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се као незаконити пониште Анекс IV бр. .. од 28.02.2023. године Уговора о раду бр. .. од 01.06.2011. године и решење туженог бр. .. од 23.02.2023. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 129.375,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1277/24 од 02.10.2024. године, одбијена је жалба и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 336/2023 од 19.02.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиле.

Предмет тражене правне заштите је оцена законитости анекса уговора о раду и решења туженог којим се тужила премештена на радно место „дипломирани ... за ... послове“. Одлука која се ревизијом побија у складу је са судском праксом у предметима са истим правним основом, а тиче се примене одредби члана 171. и 172., Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05 95/18). Ревизијом тужиле не указује се на другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање није разлог због којег посебна ревизија може да се изјави.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради утврђења ништавости анекса уговора о раду и решења тужила је поднела 24.04.2023. године, а вредност предмета спора је 4.000,00 динара.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија тужиље није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП јер се не ради о трошковима потребним радим вођења ове парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић